

[Landbrugsministeren]

Jeg vil gerne takke alle ordførerne for den overmåde velvillige behandling, forslaget har fået.

Jeg kan sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Henning Nielsen, at jeg håber, konsulenterne giver den rette rådgivning i alle forhold. Hvor godt det er i enkelte naturfredningsforhold, kan jeg ikke udtale mig om. En konsulent er jo en rådgiver. Den, der træffer den egentlige beslutning, er landmanden, og i miljø- og naturfredningsspørgsmål er det landmandens pligt selv at kende lovene. Så kan han selvfølgelig få rådgivning om, hvordan han skal klare sig inden for lovens rammer, men det er landmanden selv, der har pligt til at kende loven, det har konsulentent intet ansvar for.

Der er flere, der har været inde på spørgsmålet om konsulenttjenesten som helhed, og det er klart, at sådan som strukturændringen foregår i landbruget, er der behov for justeringer. Jeg skal sige så meget, at vi overvejer sammen med landbrugsorganisationerne at finde ud af, om den struktur, konsulenttjenesten har, er den rigtige i dag og i fremtiden. Som også hr. Ove Jensen var inde på, sker der en ændring, f.eks. den, at kvæget flytter til Jylland, og er den fordeling af kvægavlskonsulenter, vi har i øjeblikket, så rimelig? Er der måske for mange konsulenter på øerne og for få i Jylland? Det er et spørgsmål om placering af numrene, og jeg kan sige, at der er ca. 1.015 konsulentnumre og godt 800 assistentnumre, men derudover har landbruget også finansieret egne konsulenter, fordi den støttede konsulentstab ikke er stor nok.

Med hensyn til spørgsmålet fra fru Inger Harms takker jeg for, at man synes, denne EF-ordning er nyttig og tilfredsstillende. Det er rart, at man erkender, at der også kommer gode ting dernedefra.

Spørgsmålet om samarbejde med arbejdsformidling og de socio-økonomiske konsulenter foregår, efter hvad jeg har fået oplyst, ganske udmærket, men det er muligt, at det ikke fremgår af en statistik, for det arbejde, disse konsulenter udfører, er jo tværgående og tager sig af hele den økonomiske side, hvis man skal etablere sig eller afvikle, og ved en afvikling er det klart, at arbejdsformidlingen kommer ind, fordi man skal skaffe de pågældende over i andet erhverv. Derfor er det ganske naturligt, at der er et samarbejde

de mellem arbejdsformidlingen og konsulenterne, ellers kan opgaven ikke løses.

Jeg skal sige som min konklusion vedrørende konsulenttjenesten, at vi vil se på, om den er i overensstemmelse med de moderne krav, der stilles i dag. For øvrigt kan jeg sige, at vi har måske ikke været opmærksomme på, at ved nicheproduktioner har vi ingen konsulenttjeneste, fordi den, vi har, er gearet til de traditionelle produktioner. Derfor skal vi måske se på, om vi kan tilfredsstille det behov, der nu bliver for at udvikle andre produktioner end de traditionelle, men det vil jeg gøre nærmere rede for til sommer eller til efteråret, for da vender vi tilbage til denne sag.

Men tak for tilslutningen til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en finansieringsreform for landbruget.

Af Bjørn Westh (S), Gade (SF) og Ole Vig Jensen (RV) m.fl.

(Fremsat 15/1 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Som det allerede blev sagt under forespørgselsdebatten den 5. april 1984, er regeringen ikke afvisende over for at drøfte en finansieringsreform for landbruget.

Landbrugets finansieringsforhold og eventuelt nye finansieringsformer er vel belyst i